

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Obraz sociálního pracovníka v České a Československé kinematografii pro roce 1989 a jeho vliv na názor společnosti.

Autorka práce: Martina Plojharová

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Oponent práce: Mgr. Bedřich Jetelina, Th.D..

Formální stránka:

Práce má 36 stran textu, což splňuje rozsah pro bakalářskou práci. Odkazy na použité zdroje jsou formou poznámek pod čarou a jsou uváděny korektně. Seznam použité literatury je rozdělen na knihy, DVD a internetové zdroje. Práce je graficky přehledně členěná, po technické stránce kvalitně zpracovaná, používá relevantní literaturu a je v ní minimum překlepů a pravopisných chyb.

Obsahová stránka:

Práce je zajímavá jak svým tématem, tak i způsobem zpracování. Je psaná velmi čtivě a poutavě s důrazem na osobní postoje, které jsou jasně přiznány. Její struktura je logická a správná - charakteristiku médií následuje charakteristika sociálního pracovníka a po něm pak příklady ztvárnění sociálních pracovníků v kinematografii a televizi.

Je přirozené, že sociální pracovníci musí rozčilovat, když je její profese představována nereálně, a to ať již negativně nebo pozitivně. Naštěstí lidé neberou v umění představované osoby jako reálné a mnohem více si obraz o sociálních pracovnících vytvářejí z osobní zkušenosti. Hodnocení v Závěru je potom příliš jednostranné, protože na základě stylizovaných obrazů sociálního pracovníka v uměleckých dílech obvinít média ze lži a mystifikace je hodně příkré a nepodložené.

Autorka bere jako fakt, že kinematografie lže (protože nepopisuje sociálního pracovníka realisticky) a zároveň prohlašuje, že neví, proč tomu tak je. Umění ale přece může být pravdivé i tehdy, když není realistické. Chování kněze a levity z biblického podobenství o milosrdném Samaritánovi také nemusí odpovídat popisu chování skutečného kněze a levity, přesto nemůžeme označit Ježíše za lháře a mystifikátora, protože je takto v příběhu vykreslil.

Umělec vytvářející dramatické dílo, potřebuje konflikt a zápornou nebo naopak kladnou postavu, kterou modeluje do role sociálního pracovníce většinou kvůli ději a nikoliv proto, že by měl nějaký edukativní záměr se společností nebo naopak chtěl si se sociálními pracovníci „vyřídit účty“. Navíc sociální pracovníci z filmu Kolja a Requiem pro panenku pak mohou být chápány spíše jako metaforické postavy zosobňující zločinnost totalitního systému (stejně například jako esenbák – vrah z filmu Pelíšky není typickým obrazem současného policisty), byť přirozeně přetrvávají jisté stereotypy vnímání.

Závěr:

Zajímavě zvolené téma, kvalitní zpracování, osobní zaujetí, dobrá formální stránka práce – to vše mě navzdory k výhradám vůči příkrým úsudkům v Závěru – vede k doporučení pro obhajobu práce s navrženou klasifikací výborně.

V Praze, 11 května 2013

Mgr. Bedřich Jetelina, Th.D.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bedřich Jetelina', written in a cursive style.